

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!!

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתה הטהורה של האשה הצדיקה שהיתה מפיצה את העלון בעיר הקודש צפת, והזדככה בייסורים קשים ומרים מרת **סמדר שמחה** בת רות ע"ה
יהי רצון שתעמוד בתפילה לפני כיסא הכבוד על בניה היקרים ובראשם בנה האהוב וראש וראשון לכל דבר שבקדושה ידד נפשי **דוד מור הי"ו**.
שיתן להם ה' כוח ובריאות איתנה וינחם אותם מאבלם ויזכו לחיים טובים ומאושרים אמן.
מוקירכם ואוהבכם מאוד
משה יזדי.

מפיץ ראשי-דותן כהן:
054-888-39-69

1,042

אדהבת

לישר אהל

לקח פרשת "וישלח" תשפ"ב. "המגיז הירושלמי"- הרב שלום שבדרון זיע"א.

בדבר מאכל כלשהו. האורח העדין התבייש לאכול לבד ולא ידע כלל שר' **נחום** נוהג לצום במשך כל ימות השבוע, וביקש מר' **נחום** שיצטרף אליו ויאכל איתו. ר' **נחום** לא היסס וישב מיד לאכול עם האורח, לתדהמתה המוחלטת של רעייתו הרבנית. לאחר שיצא האורח מביתו הבחין הוא בפניה התמוהות עדיין של רעייתו, ופתח ואמר: "כל התעניות כולן אינן שוות כלום אם חלילה יצטער יהודי אחד בסיבתך, ולו צער קל ביותר", ולאחר היראה קל המשיך ואמר: "בטוחני ששימחת את ה' יתברך בשבירת התענית למען הרגשתה הטובה של האורח, יותר מאשר שימחתיו בכל תעניתו עד עתה".
ר' **שלום שבדרון** זיע"א עשה **תענית דיבור** בימי שני וחמישי במשך כל ימי חייו, ואף כשנפגש הוא עם מי שעתידה להיות אשתו - **לאה**, אחותו של ר' **שלמה זלמן אויערבך** זיע"א, אמר הוא לה: "רואה אני צורך לומר לך שבכל ימי שני וחמישי איני מדבר כלל דברים בטלים, וכן במשך ארבעים יום רצופים מראש חודש אלול ועד מוצאי יום הכיפורים שרוי אני בתענית דיבור".
באחת הפעמים שמעוהו אומר: "מקנא אני בגיסי, ר' **שלמה זלמן אויערבך**, כמה שזהיר הוא בכבודו של כל אדם בכלל ובכבוד אמו בפרט", ולאחר מכן סיפר ואמר: "גיסי, הגאון ר' שלמה זלמן אויערבך, נוהג הוא לקרוא את מגילת אסתר עבור אמו הקשישה שכמעט ואינה שומעת כלל. וכששאלוהו: "האם סבתא חייבת לשמוע מגילה? הרי כמעט ואינה שומעת כלל!" ענה הוא ואמר: "אכן, על פי ההלכה אינה מחוייבת כלל, אך עם כל זאת, מקפיד אני להקריא בפניה את המגילה כולה בכל שנה ושנה, כדי לשמור על כבודה, כיון שסבורה היא שחייבת היא בכך".
ר' **שלום** נהג לשלב מעט הומור בדרשותיו, ומעט זה היה בו כדי לגרום לכל הקהל לפרוץ בצחוק ארוך ומתגלגל. כגאנים וצרי עין למיניהם הלכו ל"חזון איש" והתלוננו בפניו על סגנון דרשותיו של ר' **שלום**. ה"חזון איש" קרא לו וביקשו לחזור בפניו על כל תוכן הדרשה, בדיוק כפי שנמסרה בפני הקהל. ר' **שלום** נענה לבקשה, ועל אף שהיה קשה לו מאד לומר דרשה פרטית בפני גדול הדור, עשה הוא כהוראתו לאלתר. ה"חזון איש" נהנה מאד מסגנון הדרשה ואמר לו: "כך צריך לומר מוסר בימינו! הדרשן חייב לשלב מעט דברי צחוק בדבריו כדי שהדברים יתקבלו על ליבם הרפוי של בני דורנו".
לאחר מכן קם ה"חזון איש" כדי ללוותו, והוסיף הוא וברכו שהקדוש ברוך הוא ירחיב גבולו בהרבה מאד תלמידים. ויהי רצון שיהיו דבריו אלו לעילוי נשמתו הטהורה, והלוואי ודברי דלעיל יהיו מעין "הכרת הטוב" גדולה, שהנני חייב לו על כל החיזוקים הרוחניים והנפלאים שחזיקני בדרשותיו, ובמהירה דידן יראו עינינו וישמח ליבנו בביאת משיח צדקנו ובבניין בית מקדשינו ותפארתנו אמן ואמן!!!

יום שישי הבא, כ"ב בכסלו, זהו תאריך פטירתו של "המגיז הירושלמי" ר' **שלום שבדרון** זיע"א, שנלב"ע בשנת תשנ"ח, לפני 24 שנה בדיוק.
עוד בהיותי ילד היה מור אבי זלה"ה מזרזני להצטרף אליו לשיעורו של הרב **שלום שבדרון** זיע"א, שהתקיים בכל מוצאי שבת בבית הכנסת 'כובאיון' שבשכונת בית ישראל. אי אפשר לתאר ולשער את ההתעלות הרוחנית הגדולה שאחזה בכל שומעי לקח בשעת הדרשה, בית הכנסת היה מלא מפה לפה, כשאף עלו התיבה עמדו אנשים בצפיפות לשמוע דברי אלוקים חיים מ"המגיז הירושלמי" הנפלא.
דבריו המרתקים, שיצאו מלב קדוש וטהור, נצרבו נצחית במוחם של כל משתתפי השיעור, ודבריו נר לרגליהם ואור לנתיבתם. זכה ר' **שלום שבדרון** זיע"א ואף גדולי ישראל התאוו לשמוע את דבריו, היה זה לפני שנים רבות כשהגיע הוא ביום ששי לבני ברק לרגל ברית מילה של נכדו, השמועה על בואו התפרסמה ברחבי העיר, וראש ראשי הישיבות, הרב **שך** זיע"א, התעניין לדעת האם מתוכנן שר' **שלום שבדרון** זיע"א ישא דברים במהלך השבת, וכשהובהר לו שלא תוכנן דבר, הזדרז הרב **שך** זיע"א ונתן כסף לעוזרו הנאמן וביקשו לשכור אולם גדול כדי שר' **שלום שבדרון** זיע"א ישא בו את דבריו, ואף ביקש לפרסם זאת ברבים, ודקות ספורות לפני תחילת השיעור הגיע הרב **שך** זיע"א בכבודו ובעצמו כדי לשמוע את דבריו.
ר' **שלום שבדרון** זיע"א כיתת את רגליו מעיר לעיר וממדינה למדינה, וזכה הוא לחזק את הלבבות ולהעמיד תלמידים בכל רחבי אירופה וארצות הברית, ומעולם לא עזב את ארץ ישראל לפני שר' **יחזקאל לוינשטיין** יברכו בברכת הדרך.
לאחר פטירתו של הרב **לוינשטיין** נהג הוא לשאול בעצתו של **הסטפילר הקדוש**, וכששלח הוא את חתנו ר' **משה אריאל** שישאל את **הסטפילר** על נסיעתו הקרובה, השיב הסטפילר ואמר: "תגידי לר' **שלום** בשמי, שמעולם לא היה לעולם לא יהיה דרשן כמוהו, ואנשים בחוץ לארץ זקוקים לשמוע את דבריו ואני מעניק לו את ברכתי שישע לחיים טובים ולשלום!"
ר' **שלום** הקפיד לשזור בדרשותיו סיפורים נפלאים אודות צדיקים קדושי עליון, שחלקם התהלכו בשכונתנו, גיבורי סיפוריו היו ר' **חיים טודרוס**, ר' **מוטלה אושמינר**, ר' **חייקל מילצקי** ור' **נחום שאדיקר**, כמעט תמיד היו הם חלק בלתי נפרד מדרשותיו.
תמיד הזכיר הוא את שמש בעיניים בורקות ובהערצה אין סופית שבקעה מהן. לא אחת סיפר הוא אודות ר' **נחום שאדיקר** שבמשך שנים נהג הוא לצום כל ימות השבוע, מיום ראשון עד יום ששי, ורק בלילה היה סועד את ליבו בדבר מועט וצם שוב למחרת.
יום אחד הגיע אדם לביתו של ר' **נחום** והרבנית כיבדה אותו

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

עשה לך רב

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יזדי שליט"א,
שלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חייגו: 052-890-80-65 או בפקס: 02-625-23-23

שאלה:

לכבוד הרב היקר, שלום וברכה!
אני לא דתי!! אני מאמין באלוהים אבל לעולם לא אהיה דתי!! אני מיואש מהחיים. סובל מאד. אני יודע גם את סיבת הסבל. יותר מחצי שנה שאני רוצה לכתוב לך ואני חושש. אני לא חושש מהתשובה שלך כי אני לא בא לבקש שתייעץ לי, אני פשוט מעוניין לדעת איך יכול להיות שאלוקים מתאכזר אלי כל כך?? הפחד שלי הוא שהתשובה שלך לא תמצא חן בעיני ואז אני גם לא אאמין בו. אני לא רוצה לאבד את האמונה כי כל המשפחה שלנו מאמינים, אבל בכל זאת אכתוב לך ומה שיהיה יהיה.

היינו שלושה חברים טובים, כמו אחים. שמי אריק [שם אמיתי. מ.י.], וחברי..... אברהם ויצחק [שמות מושאלים מטעמים מובנים מ.י.].

לימים נודע לאברהם ולי שאחותו של יצחק שידכה בין יצחק לאחותו של אברהם. אברהם כעס מאד על כך שיצחק לא עידכן אותו במיידית ואני הסכמתי איתו. מהרגע שזה נודע לנו התנתקנו מיצחק. משום מה אני שנאתי אותו הרבה יותר מאברהם. כשהם החליטו להתארס אברהם סלח ליצחק אבל אני לא סלחתי. נפגעת מאד מכך שפתאום הם חברים ואני נשאיתי מאחור, והחלטתי לנקום ויהי מה!!!

ביום האירוסין ביצעתי פעולה איומה שגרמה להם להתחיל את המסיבה רק ב-10:30 בלילה, וגם אז הם היו מבואסים ולא הצליחו לשמוח. כולם ניסו לעודד ולשמח ואני ישבתי בצד ונהניתי לראותו אותו עצוב וכאוב. כמובן שהם לא חשדו בי. בסיום הערב חזרתי לביתי שמח מאד.

שילמתי על כך מחיר כבד מאד. שנתיים לאחר מכן עליתי לרכב שמח ומאושר בדרכי לאירוסין שלי. לפתע באחד הסיבובים נפתחה דלת רכבי ועפתי החוצה. רכב שהגיע ממול חתך לי חצי יד, כמובן שלא הגעתי לאירוסין אלא לניתוח בבית חולים עם אשפוז של תשעה ימים, שבסופו חזרתי הביתה עם חצי יד.

קישרתי זאת מיד ליצחק, ומאז שנאתי אותו יותר. לכן כשהוא הגיע לבקר אותי ביקשתי ממנו שיצא מהחדר ושלא ידבר איתי לעולם. לאחר האשפוז התרסקתי מכך שארוסתי החליטה שאנחנו לא מתאימים, פשוט התרסקתי.

ברצוני לשאול: למרות שעשיתי עוול ליצחק באירוסין שלו, בכל זאת, למה אלוקים נתן לי עונש כל כך גדול על כך?? למה הוא מעניש פי מיליון? למה להוריד לי את היד? מי תרצה להתחתן איתי?? עברו כבר 11 שנים מהתאונה ואני בסבל נוראי, אף אחת לא מעוניינת בבחור עם יד תותבת!! אלוהים הרס לי את החיים!!! העניש אותי ללא פרופורציה!!! איפה הרחמנות שלו?? איך הוא לא מתחשב גם במעשים הטובים שעשיתי??

אתה לא חייב לענות לי!! רק אם בא לך!!! תודה רבה!!!

תשובה:

אליך, ולקוראינו הנכבדים!!!
א.אתה מושחת במידות!!! עלוב נפש!!! בחור מסכן!!!
גאוותך הסרוחה גומרת אותך!!! יצחק לא חטא נגדך כלל!!!
הרסת לו את האירוסין. גם אם הנך בטוח שהוא לא חושד בך, בטוחני שהוא חש בהתנהגותך המבישה כלפיו. אין לי ספק שנפשו העדינה קלטה את נפשך העכורה והאכולה מקינאה!!!
הלבבות חשים זה את זה!!!

ב.רק אגואיסט ועז פנים כמוך מסוגל לכתוב שהי יתברך העניש אותו ללא פרופורציה. אתה מתייחס רק לצערו של יצחק. מה עם צערה של הכלה? מה עם צער המשפחות? מה עם צערם של שאר המזומנים? בקינאה ובאכזריות חולנית ציערת עשרות ואולי מאות אנשים!! בטוחני שגם דמעות היו שם!!! עוד עשרות ואולי מאות אנשים הצטערו לשמוע מהאורחים שהוזמנו לאירוסין על הצער הגדול שהיה שם.

אז תחשוב ותתבונן: ציערת מאות ואולי אלפים. הרסת אירוסין של חתן וכלה על לא עוול בכפם, ובסך הכל לקחו לך חצי יד. יצאת בזול מאד!! רק רחמי המרובים של אבינו שבשמים הם שפטרו אותך רק בחצי יד על אף עזותך וגאוותך ושאר מידותיך המושחתות.

ג.הצהרתך ש'לעולם לא תהיה דתי' משמחת היא מאד. כי לדעת שהקהילה הדתית מוגנת ממך ולא תוכתם בך ובכמוך. איני רוצה לכתוב לך יותר ומעתה אכתוב לקוראינו הנכבדים.

ד.קוראים אהובים ונכבדים! הביטו וראו לאיזו דיוטא תחתונה עלול אדם להגיע. אומלל זה שלקה בגאווה סרוחה, מצבו התדרדר מיום ליום עד שלאחר שבז לכל אדם המשיך להתדרדר עד שהחליט 'להעניש' חתן וכלה ביום שמחתם, וברוב עזותו הנוראה גירש את חברו [יצחק] שהגיע לבקרו. ולא נחה דעתו עד שעתה טוען הוא כנגד אבינו שבשמים!! מפחיד!

ה.כשם שהאגודה לבטיחות בדרכים מציבה בכבישי הארץ מכונניות שנמעכו בתאונות כדי שהנהגים יחששו ויאטו את מהירות נסיעתם, כך אבינו שבשמים משאיר בעולמנו אנשים מושחתים כדי שאנחנו נתבונן ונבין עד כמה המידות הרעות משחיתות את נפש האדם ומכלים בו כל חלקה טובה, ועל ידי כך נברח מהמידות הרעות וניצמד למידות הטובות.

ו.קיימים בתורתנו שלוש מאות שישים וחמשה ציוויים 'לא תעשה' אשר גם אם יעבור האדם על כל העבירות האלו כולן ללא יוצא מן הכלל, עדיין אוהבו הקדוש ברוך הוא ומצפה: "שיחזור בנו זה בתשובה שלימה". אך כשנופל האדם ברשת הגאווה, מתעב אותו הקדוש ברוך הוא עד שאומר עליו: "אין אני והוא יכולים לדור באותו עולם". ובכל זאת משאירו בעולם הזה. מדוע? הוא אשר אמרנו: משאירו הקדוש ברוך הוא בעולם הזה כדי שישמש 'תמרור עצור' לעמנו הנפלא, שבראותם כמה הוא מאוס מחמת גאוותו, מיד ינוסו ויברחו מהגאווה ולא יפלו ברשתה.

ז.עוד כתבו המקובלים: כל עבירה יש בה טומאה שונה מחברתה. אך בעל גאווה ובעל כעס, שזרות עליהם כל הטומאות כולן. זהו שאמרו חכמינו זיכרונם לברכה על הכעס: "כל הכועס כל מיני גיהנם שולטין בו". [נדרים כב ע"א]. ועל הגאווה אמרו: "כל המתגאה ראוי לחותכו כעבודה זרה". [פרק קמא דסוטה]. [אולי זאת הסיבה שנחתכה ידו של כותב המכתב].

ח.אחזור אליך כותב המכתב. אי אפשר להתעלם ממה שכתבת: "אני לא רוצה לאבד את האמונה". משפט זה מוכיח שיכול אתה לתקן את מידותיך ולנסוק אל-על במידות טובות ותרומיות. לכן היזדרז להימנות על שומעי שיעור תורה שבאיזור מגורך ועל ידי כך תציל את נפשך מרדת שחת. ובטוחני שעם רצון חזק תצליח לשרש מקרבך את כל המידות הרעות ולהשריש בנפשך מידות טובות ונאצלות כנאה ויאה לך.

ט.יחד עם זאת, אזור כגבר חלציך וצא לבקש את סליחתו של יצחק ורעייתו. בטוחני שמיד כשתעשה זאת תיוושע בעז"ה בזיווג הגון.
י.שבת שלום ומבורך, ישועות מקיפות וכל טוב!!!

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! "הללויה"!

סיפור לשולחן השבת...

"על ידי סיפורי מעשיות הצדיקים מתעורר הלב בהתעוררות גדולה לה' יתברך בחשק נמרץ מאד"!!! [ר' נחמן מברסלב זיע"א]

אבן יקרה היתה לו לרבי יצחק הזקן. רבים ביקשו לקנות את האבן הטובה והציעו לו תמורתה הון רב – אלף דינרי זהב! אך רבי יצחק סרב למוכרה. רק עוד שתי אבנים טובות כאלו היו בארצו, הללו קבועות היו בשתי עיניו של פסל ענק שהיה משמש לעבודה זרה בארמון קיסר צרפת.

והנה, יום אחד נעלמה אבן אחת מעיניו של הפסל, כל החיפושים עלו בתוהו. לאחר שנתייאשו ממנה, החליט הקיסר לחפש בכל הממלכה אבן יקרה הזוהה בגודלה וביוקרתה לאבן שנעלמה. לאחר זמן רב של חיפושים נמצאה האבן המיוחלת אצל לא אחר מאשר רבי יצחק הזקן.

משלחת נכבדת של הקיסר הגעה והתדפקה על דלתו של רבי יצחק ובפיהם בקשה-דרישה, לקנות את האבן זו תמורת הון רב לצורך פסלו של הקיסר. אך כאמור, רבי יצחק לא אבה למוכרה. רק לאחר שהובהר לו שאין הקיסר מתכוון לוותר על האבן וש"כדאי" לו מאוד להסכים למכור את האבן ולזכות תמורתה בעשירות מופלגת, הסכים רבי יצחק למוכרה לקיסר, אלא שתנאי אחד יש בפיו. "רוצה אני לזכות לתת אותה לידיי של הקיסר בעצמי!" אמר נחרצות. אנשי המשלחת הסכימו מיד לתנאו של היהודי, וכי מה בכך שיזכה לראות ולהיפגש עם הקיסר, העיקר שתגיע האבן למקומה.

כך עלו רבי יצחק ושלוחי המלך לאוניה העושה דרכה אל עיר הבירה. כל הדרך חשב רבי יצחק בצער גדול, כיצד ייתן הוא את אוצרו לטובת עבודה זרה?! "מלאה הארץ קניינדך", כל טוב העולם קניינו של הקדוש ברוך הוא, וכיצד ייחנה מזה לפסל של עבודת אלילים?! מה עושים? כיצד אמנע זאת? חשב.

בסיפון האוניה הזדמן נכרי אחד שראה את הכבוד הגדול שעושים אנשי המלך ליהודי, והתפלא עד מאוד, מה זה ועל מה זה זוכה הוא ליחס שכזה. לאחר ששאל ושמע שיש ברשותו של היהודי אבן יקרה ונדירה המיועדת לפסלו של הקיסר, פנה הוא אל רבי יצחק וביקש לראותה. באותו רגע עלה במחשבתו של רבי יצחק רעיון נפלא! הוא חיפץ לנוכרי ואמר לו: "בוא עמי הצידה ואראה לך אותה, אינני חפץ שכל נוסעי הספינה יראוה". גם שניים מאנשי משלחת הקיסר אשר היו חפצים לראות במו עיניהם את האבן המדוברת, התלוו אל השניים אל פינת סיפון האוניה. והנה, בהתקרבתם אל מעקה הסיפון, הוציא רבי יצחק בזהירות את האבן היקרה ממעמקי מעילו וברעדה הרימה כנגד פניו להראותה להם. "וואו! מימי לא ראיתי אבן נפלאה שכזו" אמר הנוכרי. גם חיילי הקיסר התקשו להסתיר את התרגשותם מהמחזה הנדיר הזה של אבן יקרה ונדירה שאין כדוגמתה.

אך אוי! לפתע, מגודל התרגשותו, מעד רבי יצחק מעידה קלה ובעת שחיפש לאחוז במעקה "עפה" האבן היקרה מידי וצללה אל תוך מי הים העמוקים....

"**אוי ואבוי לי!**"!!! החל רבי יצחק לצווח בשברון לב. חיילי הקיסר קפצו עליו שלא יקפוץ מסיפון האוניה אל הים הגדול. הם ניסו להרגיעו ולנחמו. "אין זו אשמתך!" קראו. "**את כל כספי ועושרי וכבודי איבדתי ברגע אחד!**"!! צעק רבי יצחק באימה ובכאב, אך בליבו שמחה וצחלה, כיצד יודה לקדוש ברוך הוא על הזכות הזו, על כך שניצל הוא מלתת את האבן לעבודה זרה, ואפילו שידע שעלול הוא להיענש קשות על ידי הקיסר ואולי אף יעלה לו דבר זה בחייו....

משהגיעה הספינה למחוז חפצה, עמד רבי יצחק לפני הקיסר שבור ומדוכא. שלוחי הקיסר סיפרו לו על רוע מזלו של היהודי וביקשו את רחמי הקיסר עליו. למרות אכזבתו של הקיסר, הבין הוא לליבו של רבי יצחק ושלחו חזרה לביתו בחוסר כל.

כאשר הגיע רבי יצחק חזרה לעירו, פגש בו זקן אחד ואמר לו: "**רבי יצחק היקר! אני הוא אליהו הנביא, שלום לך! דע לך, כי עשית מעשה נאצל והרעשת את העולמות, אתה איבדת בידך אבן יקרה אשר היתה מאירה את ביתך, ובשכר זאת תזכה לבן יקר אשר יאיר את כל העולם כולו באור יקרות!**"

כעבור שנה, זכו רבי יצחק ורעייתו להיפקד לראשונה בבן זכר, ונקרא שמו בישראל שלמה, הוא רבי שלמה יצחקי המכונה רש"י הקדוש, שעד היום מאיר את העולם כולו בפירושיו היקרים!

מאורי התורה מאירים את אור הפרשה

"וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו, ארצה שער שדה אדום" (לב, ג).

לכאורה יש לשאול: מדוע ציינה התורה להיכן שלח יעקב את המלאכים "ארצה שער שדה אדום", מה באה התורה להדגיש בזה? מתרץ רבי מימון בן עטר בספרו "טעמי המקרא", שיעקב אבינו הרי ביקש לפייס את עשו אחיו על ה"עוול" לכאורה שנגרם לו מיעקב. והלא עשיו טען לשתי עוולות שעשה לו יעקב, כמו שנאמר "ויעקבני זה פעמיים", פעם אחת בנטילת הברכות ופעם אחת בנטילת הבכורה, ועל שתייהן רמזה התורה שבא יעקב לפייסו:

"שעיר" זהו רמז לנטילת הברכות, שאז התחזה יעקב לעישו השעיר על ידי שלבש את בגדיו המלאים שיער.

"אדום" זהו רמז על "נגיבת הבכורה", כאשר כביכול שיכנע יעקב את עשיו למכור לו את הבכורה תמורת נזיד העדשים האדום האדום הזה.

(ע"פ "מעין השבוע")

"קטונתי מכל החסדים ומכל האמת" (לב, ג).

הגמרא במסכת "תענית" דורשת על הפסוק הזה בשם רבי ינאי ש"כל העושים לו נס – מנכין לו מזכויותיו" ולכן אסור לו לאדם ללכת במקום סכנה או להביא עצמו למקום סכנה, ואם עשה כן וניצל, יחשוש שמא ניכו (הורידו) לו מזכויותיו! וכמו שאמר יעקב אבינו ע"ה, שעל ידי שנעשו לו נסים וחסדים עצומים כאלו, הוקטן חשבון זכויותיו. ושם בגמרא הובאו כמה מעשיות בעניין זה:

מעשה שהיה בעיר נהרדעא בבבל, שם היו מתגוררים שני גדולי הדור, רב ושמואל זיע"א. והיו הם צריכים לעבור מידי פעם בסמוך לגשר רעוע. אותו גשר עמד כך שלוש עשרה שנה ולא קרה כלום, אך הם לא היו מסכימים לעבור עליו אלא היו מקיפים אותו ומאריכים את דרכם, למרות שזמנם היה יקר מאוד, וכל זאת מחמת דבריו של רבי ינאי שאסור לאדם לעבור במקום הסכנה.

פעם אחת התלווה אליהם רב אדא בר אהבה. אמר שמואל לרב: "בוא ונקיף כמו שנהגנו תמיד". אמר לו: "הפעם אין צורך, כיון שנמצא איתנו רב אדא בר אהבה שזכותו גדולה מאוד ואיני פוחד".

וממשיכה הגמרא ומספרת: פעם אחת היו לו לרב הונא חביות של יין יקר במרתף, ואותו מרתף היה מט ליפול. אמרו לו לרב הונא שיש לפנות את המרתף אם ברצונו להציל את חביות היין. מה עשה? קרא לאותו רב אדא בר אהבה והחל לשוחח עימו בדברי תורה ולהסיח את דעתו, תוך כדי שהם נכנסים למרתף היין.

מרב שהיו שקועים בדברי התורה לא הרגיש רב אדא בר אהבה בפועלים שבינתיים מפנים בזריזות את כל המרתף. משהסתיים פינוי המרתף, עלה רב הונא עם רב אדא בר אהבה החוצה מן המרתף ולפתע התמוטט כולו לחלוטין!

הבין רב אדא בר אהבה מה עשה לו רב הונא והקפיד (כעס) עליו. ומדוע כעס עליו? הרי לא קרה לו מאומה?! אלא מפני שאמר רבי ינאי שלעולם לא יעמוד אדם במקום סכנה ויאמר שיעשו לו נס, כי שמא לא יעשו לו! וגם אם יעשו לו נס מנכין לו מזכויותיו שנאמר: "**קטונתי מכל החסדים!**"

(ע"פ "מעין השבוע")

פעם שאלו תלמידי הגאון מווילנא את רבם הגדול מדוע הוא נוהג כל כך בענווה, והלא אמרו רבותינו בגמרא "סוטה": "**תלמיד חכם צריך שיהיה בו אחד משמונה שבשמינית**" כביכול שיהיה בו מעט גאווה.

ענה להם הגאון: והרי כתוב "אחד משמונה" בלשון זכר "שבשמינית" לשון נקבה, לרמזו לפסוק השמיני שבפרשה השמינית בתורה, היא פרשת "וישלח", ושם בפסוק השמיני נאמר: "**קטונתי מכל החסדים**", כלומר שתלמיד חכם צריך תמיד שיהיה בו זיכרון הפסוק הזה, שלא יתגאה!

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא" !!! 'הללויה' !

עדות מפורשת!!!

באתי בשורות אלו להעיד אודות "שמן המרפא", שרבים מאחינו ואחיותינו, עם ישראל הנפלא, השתמשו בשמן זה לריפוי ממחלות ואף ממחלות קשות, וברוך ה' זכו וראו ניסים גלויים של רפואה.

לא רק חולים שבגוף נרפאו אלא אף חולים שלקו בנפשם וסבלו במשך שנים מלחצים נפשיים קשים, גם הם זכו לרפואה שלימה ונרפאו לחלוטין.

ידוע לי שהשמן הוא שמן זית נקי לחלוטין, ללא שום תערובות, והברכה שהוכנסה בו היא שפועלת ישועות רבות.

בברכת

"והסירותי מחלה מקרבך" !!

הרב משה יזדי

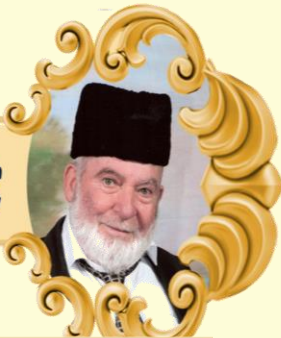
מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חלילה) כספו יוחזר לאלתר !!

רכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ בפרטים דלקמן:

הרב משה בבאי - 052-505-4567.

צדיק וישר הוא !!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

מור אבינו זלה"ה היה איש אמונה גדול מאד. לא אחת הגיעו אליו בני המשפחה לביקור כשמצב רוחם לוקה בחסר.

מור אבינו זלה"ה ידע לזהות זאת על פניהם ומיד היה שואל: "מה קרה? למה אין לך מצב אוויר"? ומיד היה מסביר את שאלתו ואומר: "כמו שהאוויר מצוי בכל מקום ומקום, ואינו חסר לאדם כלל וכלל, כך אבינו שבשמים מצוי עימנו בכל מקום ואין לנו להתעצב על מאורעות הפוקדים אותנו בחיי היום יום, כיון שכל הקורה איתנו- הכל מאיתו יתברך".

ערב אחד הגעתי לבקרו ודקות ספורות לאחר שחניתי ליד המדרגות הצמודות לבית, שמעתי לפתע קול חבטה עזה ברכב. גם מור אבינו זלה"ה שמע את מכת הפגיעה ברכב.

יצאתי החוצה וראיתי בחור צעיר נסער המתבונן בנוק שעולל הוא לרכבו ולרכבו.

"בוא ותיכנס", אמרתי לו והוספתי: "תשתה משהו".

הבחור פקח זוג עיניים תמהות ושאל: "הרכב שלך"? "כן" עניתי. בינתיים הספיק גם מור אבינו זלה"ה לצאת מהבית לכיון המדרגות ואמר אף הוא לבחור: "בוא ותיכנס". ומיד בהיכנסו מזג לו מור אבינו זלה"ה לשותות, ותוך כדי מזיגה אמר בקול רם: "הפח נשבר ואנחנו נמלטנו", חסד ה' עלינו שהנזק אירע רק בפח של הרכבים וברוך ה' שניכם כאן בריאים ושלמים".

הבחור היה המום מהיחס החם שהורעף עליו ושאלני: "לא מעניין אותך לראות את הנזק שנגרם לרכב? איך אתה כל כך רגוע"? ומור אבינו זלה"ה ענה לו: "זה הרווח הנקי של המאמין שהכל משמים! תמיד הוא רגוע כיון שברור לו שהכל מאיתו יתברך".

תנצב"ה וזכותו תגן עלינו אמן. [המשך בעז"ה בשבוע הבא].

'טיב יומי' שהבל לבסבס !!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מהכים ומהנה

מפי הרב משה יזדי שליט"א

בתרומת סך כרצונכם

בארה"ב:

American Friends of Amude Hashalom, Chase Bank, Account #3951376025. For donation by checks please mail to: 1041 S. Wooster st. #2, LA 90035.

ל"עמודי-השלום"

בנק דיסקונט סניף 064

מס' חשבון: 823333

התרומות בארץ ובחו"ל מוכרות לצורכי פטור ממס.

הנכם מביעים תודה ומחזקים את פעולותינו!

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "חזון עובדיה..."

אחים יקרים ואהובים!! זיכרו! איסור חמור בקרא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!! והנזהר בכך תבוא עליו ברכה וטובה וכל טוב. **צבעים אמיתיים**

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:
ירושלים: 16:02 [16:22]	ירושלים: 08:11	ירושלים: 11:54	ירושלים: 17:15	ירושלים: 17:54
תל אביב: 16:18	תל אביב: 8:13	תל אביב: 11:56	תל אביב: 17:17	תל אביב: 17:50
חיפה: 16:09	חיפה: 8:13	חיפה: 11:55	חיפה: 17:15	חיפה: 17:51
אילת: 16:13	אילת: 8:10	אילת: 11:55	אילת: 17:20	אילת: 17:54
באר שבע: 16:21	באר שבע: 8:13	באר שבע: 11:56	באר שבע: 17:18	באר שבע: 17:54